

РЕШЕНИЕ

№ 7634

гр. София, 06.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в публично заседание на 07.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **8148** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268, вр. с чл. 267, ал.2, т.5 от Данъчно-осигурителния кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Директор на ТД Митница С. против Решение № ПИ-265/04.08.2023г. на Директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № 14-00-209/25.07.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. № С230022-035-0276966/18.07.2023г., издадено от С. Г., на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на основание чл.225, ал.1, т.4 ДОПК, е прекратено производството по принудително изпълнение на публични вземания по изпълнително дело №[ЕИК]/2021г., в размер на 527116,79лв., в това число главница 340004,80лв., лихва 187111,99 лв., нелихвоносна главница 0,00 лв., срещу „ДЖИ ЕМ БИ ДЕВЕЛОПМЕНТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК].

Изложени са доводи за отмяна на постановения от решаващия орган акт, т.к. не били взети предвид правно значими факти за изясняване на характера на публичните задължения, които дружеството длъжник „ДЖИ ЕМ БИ ДЕВЕЛОПМЕНТ“ ЕООД следва да заплати на ТД Митница С. в Агенция „Митници“. Посочва се, че никъде в процесното разпореждане, както и в решението на директора на ТД на НАП не било посочено, че става дума за установени митнически задължения, представляващи мито и ДДС. Наведени са доводи, че неправилно е определен размера на дължимите лихви, обединявайки митата и ДДС в таблицата на стр.2 от разпореждането, като не са разграничени и съответно не е определен точният им размер, т.к. при митата лихвата

за забава е равна на основния лихвен процент (О.), увеличен с два процентни пункта, а лихвата за забава по отношение на ДДС при внос е равна на О. плюс десет процентни пункта, което по същество водело до незаконосъобразност на разпореждането на публичния изпълнител. На следващо място твърди се, че в процесния акт е извършено проучване на наличие на активи и имущество, притежавани от задълженото лице, но за един кратък период - от 2021г. до 2023г., което не установява по безспорен и категоричен начин, че публичното вземане е несъбираемо. В този смисъл се поддържа липса на реализация на всички способности за принудително изпълнение, регламентирани в чл.215, ал.1, т.1 от ДОПК. Посочва, че лисват предпоставки за прекратяване на изпълнителното дело, предвид факта, че публичният изпълнител не е извършил всички възможни действия за събиране на вземането и необосновано е направил преценка за неговата несъбираемост. Моли съда да отмени обжалваното решение и разпореждането на публичния изпълнител.

В проведеното съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призовани, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена по съображенията, изложени в нея. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, Директор на ТД на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата като счита същата за неопснотелна и недоказана. Моли решението на административния орган да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

В ТД на НАП С. е образувано изпълнително дело №210978968/2021г. срещу „ДЖИ ЕМ БИ ДЕВЕЛОПМЕНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК] за принудително събиране на публични държавни вземания, установени с Ревизионен акт № Р-22002319007645-091-001/27.10.2020г. по описа на ТД на НАП С. и публични държавни вземания, установени с Решение № РЗМ-5800-605/32-324054/05.11.2020г. /л.33/ по описа на ТД Югозападна, понастоящем ТД Митница С..

Представено е Съобщение за доброволно изпълнение с изх. №С210022-048-0010401 от 16.03.2021 г. /л.42/ на основание чл. 221 от ДОПК, връчено на задълженото лице по реда на чл. 32 от ДОПК на 08.02.2023 г. /л.47/

С Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0018883/19.03.2021г., /л.45/ е наложен заповед върху притежаваните от лицето ценни книги: Всички безналични ценни книжа притежавани от длъжника, които са вписани в регистъра на притежателите на финансови инструменти на Централния депозитар. По делото няма данни за притежавани от задълженото лице безналични ценни книжа.

Постановление за налагане на обезпечителни мерки с изх. №С210022-022-0018883 от 19.03.2021 г., е връчено на задълженото лице по реда на чл. 32 от ДОПК на 08.02.2023 г. /л.47/

В хода на изпълнителното производство публичният изпълнител е извършил справка в регистъра на банковите сметки и сейфове в БНБ, както и в информационния масив на НАП, ПП „С.“, при което е установил, че дружеството няма активни банкови сметки. Не разполага и с платежни сметки. Дружеството е разполагало с три банкови сметки в „Юробанк България“ АД, като същите са закрити на 31.05.2019 г. и

30.03.2020 г. Няма данни и за изплащани от пощенските оператори суми от наложени платежи (НП) и пощенски парични преводи (ППП). Извършена е справка в Агенцията по вписванията /И./. Задълженото лице не притежава МПС, съгласно справка в КАТ. Задълженото лице няма декларирано недвижимо и движимо имущество, съгласно справка за имущество по данни от общини. Установено е и, че задълженото лице не притежава земеделски земи, както и земеделска и горска техника, съгласно отговор от Областна дирекция „Земеделие“ - С. област. Задълженото лице не притежава въздухоплавателни средства, съгласно извършена справка в регистъра на Главна дирекция „Гражданска въздухоплавателна администрация“, както и не притежава кораби или други плавателни средства, съгласно справка от регистър „Кораби“. Задълженото лице няма заложено имущество, съгласно проверка в сайта на ЦРОЗ. Няма данни за притежание на дългосрочни и краткосрочни инвестиции, включително дялово участие в други търговски дружества съгласно данните от Търговския регистър. Не са установени данни за налични вземания от трети лица. Задълженото лице не притежава безналични ценни книжа, регистрирани в Централен депозитар АД. Дружеството няма активни банкови сметки. Не е установен контакт със задълженото лице, както и дружеството е deregистрирано по ЗДДС.

На следващо място, видно от извършените справки, публичният изпълнител е установил, че няма данни за предоставени заеми от задълженото лице, съгласно справка в ПП на НАП „Регистър заеми“; няма данни за получавани доходи от задълженото лице, съгласно справка в информационната система на НАП за получавани доходи; обобщени данни за финансовият резултат на задълженото лице за предходната финансова година - 0,00 лв.; няма данни за наличие на амортизируеми активи, съгласно обобщени данни за амортизируеми активи от данъчна декларация на задълженото лице. От проверката за стойността на оборотите по ЗДДС от 01.01. на текущата година до края на предходния месец, се установява, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС на 07.06.2021 г.

След получената информация публичният изпълнител е изготвил Справка за проученото имуществено състояние на “ДЖИ ЕМ БИ ДЕВЕЛОПМЕНТ” ЕООД с изх. № С230022-134-0005315/17.07.2023г. /л.49/ На база на събраните доказателства за имущественото състояние на задълженото лице, както и въз основа на всички факти и обстоятелства, станали известни в производството по събиране и съгласно критерии, утвърдени с указание на изпълнителния директор на НАП за категоризиране на задължените лица, с оглед очакваната събираемост на публичния им дълг, дълга на „ДЖИ ЕМ БИ ДЕВЕЛОПМЕНТ“ ЕООД в размер на 526 992,90 лв. към 17.07.2023г. е категоризиран като несъбираем.

След извършено пълно проучване публичният изпълнител е констатирал, че липсват активи на длъжника, върху които да се насочи принудителното изпълнение. Като е приел, че дългът е несъбираем и са изчерпани всички изпълнителни способности, публичният изпълнител е издал Разпореждане с изх. № С230022-035-0276966/18.07.2023г., с което на основание чл. 225, ал. 1, т. 4 от ДОПК, е прекратил производството по принудително изпълнение на публични вземания по изпълнително дело №210978968/2021 г. в размер на 527 116,79 лв., в това число главница в размер на 340 004,80 лв. и лихва в размер на 187 111,99 лв.

Срещу разпореждането, от директора на Агенция “Митници”, е подадена жалба с вх.№14-00-209/25.07.2023 г., по регистъра на ТД на НАП С. /л.22/ до директора на ТД на НАП С..

С Решение №ПИ-265/04.08.2023 г.. директорът на ТД на НАП – С. е оставил жалбата без уважение като неоснователна.

По делото са представени доказателствата с административната преписка.

При така установената фактическа обстановка съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок, от лице, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт и след като е осъществено обжалването по административен ред, съобразно изискванията на чл. 266, ал. 1 ДОПК. Разпоредбата на чл. 266, ал. 1 ДОПК, не посочва изрично възможността публичния взискател да обжалва действията на публичния изпълнител, а сочи само длъжника и третото лице, но възможността както длъжникът, така и взискателят да оспорят решението на компетентния по чл. 27, ал. 1 ДОПК орган в случаите по чл. 267, ал. 1, т. 2, 4, 5 и 6 е изрично предвидена в нормата на чл. 268, ал. 1 от ДОПК. Касае се за случаите, когато: с постановеното решение се спира изпълнението; когато се отмени или се откаже отменянето на изпълнителното действие, обжалвано от третото лице със самостоятелни права върху вещта; когато се остави жалбата без уважение; и когато се остави жалбата без разглеждане, когато подателят няма интерес от обжалването на действията на органа на принудителното изпълнение или когато оттегли жалбата. В този смисъл, в хипотезата на чл. 267, ал. 1, т. 6 от ДОПК, законодателят е предвидил случаите, в които взискателят може да оспори решението на решаващия орган, постановено по негова собствена жалба срещу действията на публичния изпълнител. Т.е. макар и непосочено изрично в нормата на чл. 266, ал. 1 ДОПК, взискателят има правен интерес от оспорването, когато действията на публичния изпълнител са в негова ущърб или постановления от решаващия орган резултат, в случаите по чл. 267, ал. 1, т.т. 2, 4, 5 и 6 от ДОПК, е в негова вреда.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореното решение № ПИ-265/04.08.2023 г. на директора на ТД на НАП-С. е издадено от орган, който разполага с материална и териториална компетентност, съгласно чл. 266, ал. 1 ДОПК – директорът на Териториалната дирекция на НАП – С.. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да водят до отмяната му.

Страните по делото не спорят по фактите. Спорът е правен и е свързан с правилното приложение на материалния закон и по-конкретно - налице ли са предпоставките по чл. 255, ал. 1, т. 4 от ДОПК, за да бъде установено, следва ли дългът на „ДЖИ ЕМ БИ ДЕВЕЛОПМЕНТ” ЕООД да се определи като несъбираем.

Съгласно разпоредбата на чл. 255, ал. 1, т. 4 от ДОПК, производството по принудително изпълнение на публичните вземания се прекратява с разпореждане на публичния изпълнител, когато публичният изпълнител е преценил, че вземането е несъбираемо, след като всички изпълнителни способи са изчерпани. Без съмнение, в посочената хипотеза административният орган извършва преценката си в условията на оперативна самостоятелност, но тази преценка винаги следва да бъде обоснована и да почива на обективни и актуални данни за имущественото състояние на длъжника.

От доказателствата по делото се установява, че тази преценка е базирана на справки за имущественото състояние на длъжника, които са извършени непосредствено преди издаването на разпореждането за прекратяване на изпълнителното производство, поради което настоящата инстанция приема, че са актуални към датата на

прекратяване на производството. Аналогични са изводите на съда и по отношение на актуалността на изпратените искания до различни институции, които са отправени няколко месеца преди прекратяване на производството.

Изпратени са искания и са извършени справки във всички институции и регистри, от които може да се установи наличие на активи. Неоснователно е възражението в жалбата, че публичният изпълнител е изискал информация за банковите сметки на задълженото лице предимно от търговски банки, видно от представената справка /л.104/ от БНБ от 04.08.2023г. В БНБ се поддържа регистър на сметките и сейфовете, който съдържа информация за сметките и сейфовете във всички търговски банки в страната и изпращането на писма до всяка една от тях е безпредметно, след като от извършената справка в регистъра е установено, че дружеството длъжник е притежавал сметки само в една банка. Аналогично е и със справките за притежавани недвижими имоти, след като е извършена справка в имотния регистър. Следователно не може да се приеме, че не са извършени проверки в компетентните институции.

Наред с това, публичният изпълнител е изложил и допълнителни мотиви за несъбираемост на дълга, свързани с факта, че дружеството е с прекратена регистрация по ЗДДС на 07.06.2021г, с препращане и към справката за проучено имуществено състояние на юридическото лице, в което са изложени мотиви за прекатегоризирането на вземането като несъбираемо, изложени са мотиви, че не са налице предпоставки за завеждане на иск по чл. 216 ДОПК, няма основание за ангажиране на отговорност по чл. 19 ДОПК. При изложените факти обосноваван се явява изводът, че публичното вземане е несъбираемо, тъй като от доказателствата по делото се установява, че всички изпълнителни способности са изчерпани.

Въз основа на установеното, настоящата съдебна инстанция приема, че са осъществени всички възможни процесуални действия, респективно използвани са всички способности за принудително изпълнение, предвидени в ДОПК, поради което законосъобразни се явяват изводите на публичния изпълнител и ответния административен орган за наличието на основание по чл.225, ал.1, т.4 ДОПК за прекратяване на производството по принудително изпълнение. Посоченото правно основание предвижда като единствена предпоставка изчерпване на всички изпълнителни способности, което е изпълнено от публичния изпълнител в процесния случай.

В допълнение, съдът отбелязва, че както е посочено и в обжалваното решение на директора на ТД на НАП С., с прекратяването на производството по принудително изпълнение не се погасява самото материално право. В случай, че задълженото лице придобие впоследствие движими вещи или недвижими имоти, публичният взыскател е компетентен отново да предяви на публичния изпълнител за събиране съответното публично вземане. Публичният взыскател може и сам да извърши справка за налично имущество, както и да поиска налагането на обезпечителни мерки - чл. 195, ал. 3, т. 1 от ДОПК.

Предвид изложеното, обжалваното Решение № ПИ-265/04.08.2023г. на Директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № 14-00-209/25.07.2023г. по регистъра на ТД на НАП С. срещу Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. № С230022-035-0276966/18.07.2023г., издадено от С. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С., с което на основание чл.225, ал.1, т.4 ДОПК, е прекратено производството по принудително изпълнение на публични вземания по

изпълнително дело №[ЕИК]/2021г., в размер на 527116,79лв., в това число главница 340004,80лв., лихва 187111,99 лв., нелихвоносна главница 0,00 лв. срещу “ДЖИ ЕМ БИ ДЕВЕЛОПМЕНТ” ЕООД, ЕИК[ЕИК], е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде оставено в сила, а жалбата срещу него, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски, на ответната администрация следва да се присъди юрисконсулско възнаграждение, което съобразно правилата на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 143, ал. 3 от АПК съдът определи в размер на 100, 00лв.

Мотивиран от горното, Административен съд София-град, Трето отделение, 66 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ТД Митница - С. срещу Решение № ПИ-265/04.08.2023г. на Директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалба с вх. № 14-00-209/25.07.2023г. на директора на ТД Митница С., срещу Разпореждане за прекратяване на производство по принудително изпълнение с изх. № С230022-035-0276966/18.07.2023г., издадено от С. Г. на длъжност публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Агенция "Митници", да заплати на Национална агенция за приходите [населено място] 100 лв., юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.268, ал.2 ДОПК.

СЪДИЯ: